EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

Bryssel, 19. marraskuuta 2007 (26.11) (OR. en)

15048/07

LIMITE

FISC 154

PUBLIC

ILMOITUS

Lähettäjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Verotustyöryhmä (välillinen verotus - autoverotus)
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi henkilöautoihin liittyvistä veroista – Puheenjohtajavaltion välitysehdotus

1. Valtuuskunnille toimitetaan liitteenä puheenjohtajavaltion välitysehdotus neuvoston direktiiviksi henkilöautojen verotuksesta.

2. Välitysehdotuksessa otetaan huomioon komission ehdotus sekä verotustyöryhmässä (autoverotus) käydyt keskustelut, erityisesti 26.10.2007 pidetyn viime kokouksen tulokset. Lisäksi siinä otetaan huomioon komission yksiköiden ja joidenkin jäsenvaltioiden toimittamat esitykset.

Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI
henkilöautoihin liittyvistä veroista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sisämarkkinoilta olisi poistettava henkilöiden ja heidän henkilökohtaisen omaisuutensa, mukaan lukien henkilöautot, vapaan liikkuvuuden veroesteet. Tällä direktiivillä on tarkoitus poistaa tällaisia esteitä uudistamalla jäsenvaltioiden soveltamat henkilöautoihin liittyvät verot velvoittamatta jäsenvaltioita ottamaan käyttöön uusia veroja.

(2) Sitä paitsi perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen. Lisäksi yhteisö on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puiteyleissopimuksen osapuolena ratifioinut Kioton pöytäkirjan.

---

[1] EUVL C, ,s..
[2] EUVL C, ,s..
[3] EUVL C, ,s..

(3) Henkilöautoverotus voi olla tärkeä täydentävä väline ympäristötavoitteiden tukemisessa ja erityisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja polttoainetalouden parantamista koskevassa yhteisön strategiassa, jota neuvosto asettui vuonna 1996 tukemaan[4], kolmantena pilarina ovat verotukselliset toimenpiteet, ja se on ainoa pilareista, jota ei ole vielä pantu täytäntöön yhteisön tasolla.

(4) Siksi on aiheellista eriyttää henkilöautojen rekisteröintiverot ja vuotuiset käyttöverot niiden ympäristösuorituskyvyn perusteella. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin jätettävä tarvittava joustovara määritellä ja panna täytäntöön noudatettava politiikka kansallisten olosuhteidensa mukaisesti.

(5) Harjoittaakseen oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen monet Euroopan kansalaiset käyttävät autojaan liikkuakseen tilapäisesti tai pysyvästi yhdestä jäsenvaltiosta toiseen. Henkilöautojen verotusjärjestelmien moninaisuus vaikuttaa huomattavan kielteisesti Euroopan kansalaisten[5] ja autoteollisuuden mahdollisuuksiin nauttia sisämarkkinoiden suomista eduista.

(6) Kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi ja verojen perimisen varmistamiseksi siellä, missä autoa tosiasiassa käytetään, on asianmukaista, että rekisteröintiveroa tai vuotuista käyttöveroa perivät jäsenvaltiot palauttavat ylimenevän osuuden tällaisista veroista, joita on maksettu niiden alueelta toisen jäsenvaltion alueelle pysyvästi siirretystä henkilöautosta. Kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi on lisäksi tarpeen, että käytetystä henkilöautosta palautettava tai perittävä rekisteröintiveron määrä on suorassa suhteessa kyseisen auton jäljellä olevaan arvoon, joka vahvistetaan yhteisten sääntöjen mukaisesti.

(7) Jotta vältetään vääristymät ja eroavuudet henkilöautojen verotuskohtelussa, on aiheellista ottaa tarvittaessa käyttöön palautusjärjestelmät sekä rekisteröintiveron että vuotuisen käyttöveron osalta.

---

[4] Neuvoston päätelmät 25.6.1996 ja komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille KOM(95) 689.

[5] Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi äskettäin, 16.6.2005, asiaa C-138/2004 koskevan tuomion, jonka mukaan rekisteröintiverot voivat muodostaa esteen vapaalle liikkuvuudelle erityisesti niiden tason ja niitä koskevien muodollisuuksien vuoksi.

(8) Tietystä henkilöautosta perittävän tai palautettavan rekisteröintiveron määrässä olisi otettava huomioon kyseisen auton arvonalennus. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa objektiivisiin seikkoihin perustuvat yhteisön säännöt auton arvonalennuksen määrittämiseksi ja sen myötä perittävän tai palautettavan rekisteröintiveron määrän laskemiseksi.

(9) On tarpeen, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle soveltamansa rekisteröintiveron ja vuotuisen käyttöveron tasot, jotta varmistetaan juoheva sopeutuminen uuteen lainsäädäntöön ja saadaan näin rajoitettua mahdolliset kielteiset vaikutukset.

(10) Komission olisi seurattava jäsenvaltioissa tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten toteutettavien toimenpiteiden kehittymistä ja annettava neuvostolle ja Euroopan parlamentille niistä tietoja.

(11) Koska sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseen henkilöautojen alalla tähtäävää tavoitetta ja tavoitetta, joka koskee verotuksellisten toimenpiteiden tuloksellista käyttöä henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen tähtäävän yhteisön strategian täytäntöönpanemiseksi, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa yksittäisten jäsenvaltioiden toimin, vaan tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I luku

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä annetaan säännöt henkilöautoihin liittyvien verojen eriyttämiseksi 3 artiklassa esitettyjen perusteiden pohjalta **[…].**

2. Siinä säädetään myös järjestelmästä, jonka mukaisesti **henkilöautoihin liittyvät verot […] peritään tai […]** palautetaan tietyissä tilanteissa.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan henkilöautoihin, jotka rekisteröidään ensimmäisen kerran jossakin jäsenvaltiossa, tai myöhempiin rekisteröinteihin, kun auto siirretään toisesta jäsenvaltiosta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä**:**

- 'henkilöautolla' tarkoitetaan M1-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoa, sellaisena kuin se on määritelty neuvoston direktiivin 70/156/ETY[6] liitteen II kohdassa A.

- 'henkilöautoihin liittyvillä veroilla' vuotuisia käyttöveroja ja rekisteröintiveroja.

- 'vuotuisella käyttöverolla' tarkoitetaan henkilöauton käyttöön jäsenvaltion alueella liittyvää erityistä kausittaista veroa, jonka ominaispiirteet ovat täysin samat tai samankaltaiset kuin liitteessä I lueteltujen verojen.

- 'rekisteröintiverolla' tarkoitetaan henkilöauton rekisteröintiin liittyvää veroa, jolla mahdollistetaan auton käyttö yleisillä teillä ja jonka ominaispiirteet ovat täysin samat tai samankaltaiset kuin liitteessä II lueteltujen verojen.

[6] EYVL 42, 23.2.1970, s. 1.

II luku

AUTOVEROPERUSTEIDEN UUDISTAMINEN JA VERON ERIYTTÄMINEN

3 artikla

1. Henkilöautoihin liittyvien verojen eriyttäminen

Jäsenvaltiot eriyttävät **henkilöautoihin liittyvät verot kokonaan tai osittain […]** jonkin tai joidenkin seuraavien veropohjaan sisältyvien seikkojen perusteella: hiilidioksidipäästön määrä grammoina kilometriä kohti, polttoaineen kulutus tai muut hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen liittyvät seikat. **Tämä eriyttäminen voidaan toteuttaa veropohjan, verokantojen tai veron määrän avulla.**

III luku

HENKILÖAUTOIHIN LIITTYVIÄ VEROJA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 JAKSO

VUOTUINEN KÄYTTÖVERO

4 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltion, joka perii **[…]** vuotuista käyttöveroa, on laskettava tämä vero 3 artiklan säännösten mukaisesti sen mukaan, kuinka kauan henkilöautoa on käytetty kyseisen jäsenvaltion alueella tietyn verotuskauden aikana.

2. Vuotuista käyttöveroa voi periä rekisteröintijäsenvaltio, jossa autoa on tarkoitus käyttää vakituisesti sen vuoksi, että jäsenvaltiossa on auton omistajan tai käyttäjän neuvoston direktiivin 83/182/ETY[7] 7 artiklassa tarkoitettu pysyvä asuinpaikka. Toinen jäsenvaltio voi periä vuotuista käyttöveroa, jos autoa käytetään sen alueella yli 185 päivää 12 kuukauden ajanjakson aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainitun direktiivin säännösten soveltamista.
3. Vuotuista käyttöveroa voidaan periä myös silloin, kun henkilöauton antaa jäsenvaltiossa asuvan henkilön käyttöön leasing- tai vuokrausyhtiö tai toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut työnantaja **[…]**.
4. Jos toinen jäsenvaltio vaatii verotusoikeutta 2 kohdan nojalla, rekisteröintijäsenvaltion on **auton omistajan tai käyttäjän vaatimuksesta** varmistettava kaksinkertaisen verotuksen välttäminen.
5. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisiä järjestelyjä noudattaen ottaa käyttöön valvontatoimenpiteitä ja yksinkertaistettuja menettelyjä vuotuisten käyttöverojen perimiseksi tosiasialliselta ajanjaksolta, jona autoa käytetään niiden alueella. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole järjestelyjen sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

---

[7] EYVL L 105, 23.4.1983, s. 59.

5 artikla

Vuotuisen käyttöveron palautus

1. Kun vuotuista käyttöveroa on maksettu 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröintijäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa henkilöautosta, joka on myöhemmin siirretty pysyvästi käytettäväksi kolmannen jäsenvaltion alueella, veron perineen jäsenvaltion on palautettava kyseisen veron jäännösosa, jonka määrä perustuu 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyyn laskelmaan

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa vuotuisen käyttöveron palautuksen ehdoksi henkilöauton poistamisen rekisteristä **ja/**tai todistuksen esittämisen siitä, että auto on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa. Tilapäistä tai auton siirtämistä varten tehtyä rekisteröintiä ei pidetä riittävänä tähän tarkoitukseen.

3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse palauttaa vuotuista käyttöveroa, jos määrä on merkityksetön tai pienempi kuin yhden kuukauden käyttöä vastaava veron määrä.

2 JAKSO

REKISTERÖINTIVERO

6 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat **[…]** rekisteröintiveroa, on laskettava tämä vero 3 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Rekisteröintiveroa voi periä jäsenvaltio, jonka alueella auto on tarkoitus rekisteröidä sen vuoksi, että jäsenvaltiossa on auton omistajan tai käyttäjän neuvoston direktiivin 83/182/ETY[8] 7 artiklassa tarkoitettu pysyvä asuinpaikka. Myös toinen jäsenvaltio voi periä rekisteröintiveroa, jos autoa käytetään sen alueella yli 185 päivää 12 kuukauden ajanjakson aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainitun direktiivin säännösten soveltamista. **Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi** tämän kohdan mukaisten rekisteröintiverojen laskemisessa sovelletaan tarvittavin muutoksin 4 artiklan 4 **ja 5** kohtaa.

3. Rekisteröintivero voidaan periä myös silloin, kun henkilöauton antaa jäsenvaltiossa asuvan henkilön käyttöön leasing- tai vuokrausyhtiö tai toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut työnantaja, jos autoa tosiasiassa käytetään tai aiotaan käyttää vakituisesti pääasiallisesti ensin mainitussa jäsenvaltiossa.

7 artikla

Käytettyjen henkilöautojen rekisteröintivero [...]

1. Jos jäsenvaltio perii rekisteröintiveroa **toisesta jäsenvaltiosta siirretystä** rekisteröitäväksi esitetystä **[…]**, käytetystä henkilöautosta, vero lasketaan **[…] 2 ja 3 kohdan** säännösten mukaisesti.

2. Käytetystä henkilöautosta perittävän rekisteröintiveron määrää vähennetään sen mukaan, mikä on auton **[…] keskimääräinen** arvonalennus asianomaisessa jäsenvaltiossa.

3. Rekisteröintiveron laskemisessa sovelletaan tarvittavin muutoksin 9 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

[8] EYVL L 105, 23.4.1983, s. 59.

3 JAKSO

REKISTERÖINTIVERON PALAUTUSJÄRJESTELMÄ

8 artikla

Yleiset säännökset

1. Kun rekisteröintiveroa on maksettu jäsenvaltiossa henkilöautosta, joka myöhemmin rekisteröidään toisen jäsenvaltion alueella, ensin mainitun jäsenvaltion on palautettava kyseisen veron jäännösosa, jonka määrä perustuu 9 artiklan kohdan mukaisesti tehtyyn laskelmaan.

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa palautuksen ehdoksi henkilöauton poistamisen rekisteristä **ja/**tai todistuksen esittämisen siitä, että auto on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa. Tilapäistä tai auton siirtämistä varten tehtyä rekisteröintiä ei pidetä riittävänä tähän tarkoitukseen.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla palauttamatta rekisteröintiveron määrää, jos auto ei täytä kansallisen maantieliikenteen vaatimia edellytyksiä tai jos määrä on merkityksetön kansallisten perusteiden mukaisesti.

9 artikla

Rekisteröintiveron jäännösosan laskeminen

1. Henkilöauton rekisteröintiveron 8 artiklan mukaisesti palautettavan määrän on oltava suorassa suhteessa auton **keskimääräiseen** jäljellä olevaan arvoon, ja sen on vastattava kyseiseen jäljellä olevaan arvoon sisältyvää rekisteröintiveron jäännösosaa.

2. Henkilöauton jäljellä olevan arvon määrittämisessä 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat käyttää erilaisia menetelmiä kuten arviointeja, asiantuntijoiden tekemiä tutkimuksia tai kiinteitä asteikkoja.

3. Jäsenvaltiot voivat määritellä sovellettavat kiinteät asteikot lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

   a) asteikot luodaan **[…]** yleisten ja objektiivisten perusteiden pohjalta;

   b) asteikoista tiedotetaan kansalaisille.

4. Jäsenvaltiot, jotka käyttävät vähittäismyyntihintaa henkilöauton jäljellä olevan arvon laskemisen perustana, voivat 1 kohtaa sovellettaessa tehdä palautettavasta rekisteröintiveron jäännösosasta vakiovähennyksen, joka vastaa kauppiaan saaman voiton osuutta kyseisestä jäljellä olevasta arvosta.

IV luku
LOPPUSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle rekisteröintiverojen ja vuotuisten käyttöverojen veroperusteet ja verokannat, sellaisina kuin niitä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2011, ja jokaisen kansallisessa laissa kyseisen päivämäärän jälkeen tapahtuneen muutoksen jälkeen.

11 artikla

Kertomukset

Komissio antaa jäsenvaltioita kuultuaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...]

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja